

Oana Rădulescu Velcovici

Tudor Dumitrescu

GRAFOART



TUDOR DUMITRESCU
(1957 – 1977)
pianist și compozitor român

Amintirea lui Tudor ...

Privesc fotografia de pe coperta *Preludiilor* ... revăd privirea directă, pătrunzătoare și catifelată ce trădează flacăra unui spirit viu, iscoditor și totodată visător ...

Ascult interviul în care Tudor răspunde întrebărilor puse de Olga Dăescu și, ca prin farmec, el e prezent aici, parcă abia ne-am despărțit după un curs de armonie sau de istoria muzicii... Îi revăd silueta subțire și înaltă, mișcările agile și trăsăturile nobile ale chipului...

Tudor a venit pe lume în zi de sărbătoare, de *Moș Nicolae*, pe 6 decembrie 1957, ca un dar neprețuit pentru părinții săi, compozitorul Gheorghe Dumitrescu și soția lui, doamna Georgia Dumitrescu. El a fost înzestrat de ursitoare cu haruri multe și prețioase.

În jurul vârstei de patru ani a început lecțiile de vioară cu tatăl său și pianul cu Yolanda Zaharia – pianistă în orchestra Radiodifuziunii, discipolă a celebrei profesoare Florica Musicescu.

În anul 1964 a intrat în clasa I la Liceul de Muzică Nr. 2 (cel care avea să primească ulterior numele de *George Enescu*). Apoi, în clasa a II-a, a fost transferat la Liceul de Muzică Nr. 1 (devenit mai târziu *Dinu Lipatti*), unde avea să parcurgă toți anii de școală, până la absolvirea clasei a XII-a, în 1976.

Pentru că dădea semnele unor calități muzicale ieșite din comun, Tudor a început, foarte devreme, o temeinică pregătire

Tudor Dumitrescu – Tabel cronologic

1957 – 6 decembrie – Se naște Tudor Dumitrescu, fiul compozitorului și profesorului Gheorghe Dumitrescu și al soției acestuia, doamna Georgia Dumitrescu.

1961 – 1963

– Tudor Dumitrescu începe să studieze vioara cu tatăl său, apoi pianul, cu profesoara Yolanda Zaharia, pianistă în Orchestra Simfonică a Radioteleviziunii Române.

– Compune mici piese muzicale pentru pian, voce și pian, cor de voci egale sau pentru diverse instrumente. Unele dintre aceste piese sunt doar schițe, altele sunt terminate. Toate manuscrisele sale, recuperate din ruinele blocului prăbușit la 4 martie 1977, se află depuse la biblioteca Academiei Române.

1964 – Intră în clasa I, la Liceul de Muzică Nr. 2 (în prezent, Liceul *George Enescu*), la clasa de pian a profesoarei Stela Cameniță. Apoi, în clasa a II-a, este transferat la Liceul de Muzică Nr.1 (în prezent, Liceul *Dinu Lipatti*), la clasa de pian a profesoarei Viorica Platon. În anii care vor urma va beneficia, succesiv, și de îndrumările profesorilor Cecilia Manta, Lidia Cristian, Gheorghe Halmoș, Cella Delavrancea, Dan Grigore, cu care studiază în particular. De asemenea, studiază teoria muzicii, armonia, contrapunctul și fuga, precum și compoziția, sub îndrumarea tatălui său.

– Compoziții pentru pian, vioară, voce și pian, fără număr de opus.

The image shows a handwritten musical score for piano. It consists of seven systems of staves. The first system is marked 'Moderato'. The score includes treble and bass clefs, a key signature of one sharp (F#), and a 6/8 time signature. The notation includes various note values (quarter, eighth, sixteenth notes), rests, and dynamic markings such as 'p' (piano) and 'rall' (rallentando). There are also some performance instructions like '2' above a note and 'rall' written below the final system. The handwriting is clear and legible.

„...un *Intermezzo* cu caracter romantic, dar modulând cu îndrăzneală modernă.” (Cella Delavrancea).

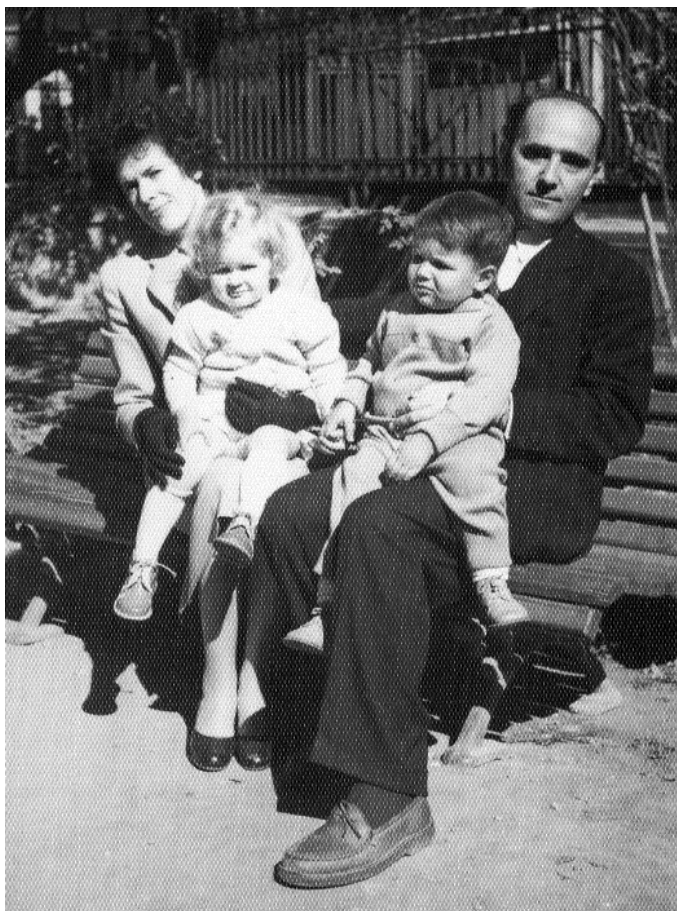
TUDOR DUMITRESCU – SETEA DE ABSOLUT

Pentru toți cei care l-au cunoscut, Tudor Dumitrescu a fost un tânăr muzician excepțional înzestrat, care a pierit în ziua nefastă de 4 martie 1977. Dacă în acea zi nu s-ar fi produs teribilul cutremur, sau dacă soarta – întruchipată în mod fatal de mai marii zilei – nu s-ar fi opus ca Tudor să plece la studii, încă din anul I de facultate, în Statele Unite ale Americii (unde obținuse o bursă nominală), anul trecut (2007), pe 6 decembrie, el ar fi împlinit cincizeci de ani. Ar fi fost, foarte probabil, una dintre personalitățile proeminente ale muzicii românești, afirmat pe plan internațional ca unul dintre cei mai importanți pianiști ai generației sale și un compozitor cu o personalitate aparte.

Nu intenționez să prezint, în rândurile ce urmează, o schiță biografică a lui Tudor Dumitrescu. Principalele date cu privire la viața, educația muzicală și activitatea lui sunt redată succint și cu claritate în cele două lexicoane redactate de profesorul Viorel Cosma, *Muzicieni din România – vol. 2* (Editura Muzicală, București, 1999, pag. 275) și *Interpreți din România* (Editura Galaxia, București, 1996, pag. 256). Voi încerca să-mi aduc mărturia din unghiul de vedere al colegei de an de studiu la facultate și, mai ales, al rudei apropiate, pentru că Tudor îmi este văr, tații noștri fiind frați.

Bunicii noștri comuni erau temperamente opuse.

Bunicul, Dumitru M. Velcovici, era un om de o sensibilitate aparte, iubea cărțile, florile, oamenii, și – mai ales –



Tudor Dumitrescu împreună cu părinții săi, Georgia și Gheorghe Dumitrescu, și cu verișoara lui, Oana Velcovici, 1959.



Tudor Dumitrescu împreună cu tatăl său:
primele lecții de vioară, 1964.

